

Bréfa- og málasafn 1967, innlend málefni

Bjarni Benediktsson – Forsætisráðherra – Bréf – Ágústa Bjarnason – Ágústa (Thors?) – Birgir Ísleifur Gunnarsson – Bjarnveig Bjarnadóttir – Guðjón Kristinsson – Magni Guðmundsson – Stefánía Kristjánsdóttir – Sveinn Benediktsson – Theodóra Bjarnadóttir – Umsækjendur um prófessorembætti við viðskiptadeild

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360

Stjórnmalamaðurinn

Askja 2-34, Örk 8

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Þat varí gaman að komast meðum eftir þessa daganna
til að hlusta á Rómuror. um heilsan líffir þat er þú S. Þ.

Langarveg 158 25/6 1967

Reykjavík sunnud. 27. ágúst 1967.

Hr. forsætisráðherra Bjarni Benediktsson,
Háuhlíð 14, Reykjavík.

Hæstvirtu forsætisráðherra.

Ég var að lesa Reykjavíkurbréf Morgunblaðsins í dag, sem þér munuð vera höfundur að, og vil ég þakka yður viðurkemningarorð um starf mitt við Ásgrímssafn. Jafnframt vil ég tjá yður hug minn í sambandi við Gjá-
bakkaland og lóðaúthlutunina þar, og má segja að ég sé "rödd fólksins", en ég hefi ferðast töluvert um land okkar í sumarleyfi mínu, og heyrt "tóninn" í garð Þingvallanefndar þegar á göma hefur borið friðun ýmsra staða á landinu, en verndun náttúrunnar hefur mikið verið rædd í dagblöðum undanfarið, og vil ég þakka Mbl. fyrir allar þær góðu greinar sem þar hafa birst um þetta þjóðmál.

Gjábakkalandi er ég þaukunnug, og á ég það að þakka Ásgrími málara frænda mínum. Hin síðustu æviár var hann mjög astmaveikur, en þegar af honum bráði þráði hann að komast úti náttúruna og mála. Þótti honum styrkur í að ég færi með honum, og þar ég þá málaraðótið hans frá bílnum á þann stað sem hann kaus að mála. Þingvöllur var einn af hans hjartfólgnustu stöðum, og landið kringum Arnarfell og Hrafnagjá þótti honum seiðmagnað. Með hvíldum og herkjubrögðum tókst Ásgrími að komast eftir gamla Lyngdalsveginum uppí Gjábakkaland. Ég gætti þess ætíð að vera ekki í nálægð hans meðan hann málaði. Ég var því oft klukkustundum saman á göngu um þetta fagra land, sem ég fullyrði að sé fegursti staðurinn á Þingvöllum. Mér finnst því raunalegt ef fámennri nefnd tekst að koma þessu landi í fárra manna hendur, en þjóðin öll sem landið á fær ekki að njóta þess.

Þér minnst á, að ég hafi bent á í grein minni í Mbl. 19.p.m. að hinir umdeildu sumarþustaðir sjáist ekki fyrir en komið er að þeim. En þarna hefur ekki ennþá risið upp hið fyrirhugaða sumarþustaðaporp Þingvallanefndar - aðeins 4 kofar. Ég hefi heyrt að buið sé að úthluta tugi lóða þarna. Þessi sumarhús rísa gegnt Lögbergi, og myndast þarna sjáanlegt porp, sem rífur friðhelgi staðarins og misþyrmir landslaginu þarna. Og með byggingu sumarþustaða er öllum gróðri stórspillt. Þarna virðist hver og einn bauka í sínu horni og haga sér eftir eigin smekk og viti, og má t.d. benda á "fangahliðið" sem lokar einni lóðarspildunni, og rauðamölin sem þekur vegspotta. Minnst ég í því sambandi garðanna við Hringbraut á mótis við Gróðrarstöðina, en þar var brautin um árabíl þakin rauðamöl, og drapst þar allur trjágróður. Er mér sérstaklega minnisstaður garður Björns Ólafssonar hve illa hann var farinn.

Starf Þingvallanefndar er mikið trúnaðar- og ábyrgðarstarf. Og þeir menn sem hana skipa verða að hafa í huga þjóðarheildina en ekki einstaklinga. Því ættu þeir sem í hana veljast að vera náttúruunnendur, sem hafa tilfinningu fyrir fegurð náttúrunnar og gróðri. Birgir Kjaram hefði átt að vera í þeirri nefnd. Ég hefi mikla trú á honum sem einlægum náttúruunnanda. Gjábakkaland á að friðlýsa og allir að eiga þess kost að vera æðnjótandi þeirrar dýrðar sem þar ber fyrir augu.

Margar sögur ganga nú um þessar undeildu ráðstafanir nefndarinnar, m.a. að sumir nefndarmanna hyggi sínu skylduliði og vinum með dýrmætum lóðarspildum, og á hin furðulega leynd sem yfir lóðaúthlutunum hvílir áreiðanlega sinn þátt í sögugögnunum, en hún er óskiljanleg. Fullorðin kona sem við hjónin hittum á Vestfjörðum nýlega lét þau orð falla, að skrítið væri það, að þegar búið væri að kaupa Gjábakkaörðina fyrir þjóðarfé, ætti þjóðin þar ekki athvarf, heldur viss hópur manna. Á Norðurlandi lét einn þau orð falla, að þarna væri vissum einstaklingum rétt á gulldiski land á sögufregasta stað þjóðarinnar fyrir fáar þúsundir króna, og hver landsþilda þar yrði áreiðanlega metin á mörg hundruð þúsund krónur eftir nokkur ár, þegar skilningsríkari menn á friðun Þingvalla verða kosnir í nefndina, sem munu taka þá ákvörðun að hreinsa þarna til, og láta ryðja öllu kofadótinu í burtu.

Það er áreiðanlega óhyggilegt af Þingvallanefnd að þvinga í gegn byggingu sumarþúastaða í Gjábakkaalandi á móti vilja alls þorra hugsandi manna. Fólk Þókstaflaga trúir því ekki að til þess komi, en nú hafa ýmsir rumskað eftir að hafa lesið greinarnar um verndun náttúru Íslands í dagbl. undanfarið, og fordæma þetta leyndardómsfulla ráðabrukk með náttúru ~~í xxxxxxxx~~ landsins.

Og nú skora ég á yður hæstvirtu forsætisráðherra, að veita yðar mikilsverðu aðstoð við það björgunarstarf, að Gjábakkaalandi verði ekki misþyrmt með byggingu húsa (og skógi af sjónvarpsgöflum?), vega, bíla-
staða, en slík "mannvirki" munu láta eftir sig óbætanleg sár í náttúrunni. Lyngmoar, birkið fríðax og hraungrýtið litskrúðuga yrði annars fórnað fyrir nokkurra sumardaga búsetu einstaklinga á þessum unaðsríka stað. Mér hefur verið tjáð, að í hjarta yðar séuð þér ekki sammála Þingvallanefnd í þessu máli. Þá veit ég, ef svo er, að vel muni fara með endi þessa máls, - einhver úrræði hljóta að finnast, því að enn er ekki svo illa komið að fyrir augu beri sumarþúastaðaporp frá Lögbergi.

Að lokum sendi ég yður beztu kveðju ásamt einlægum óskum um að yður og öðrum forráðamönnum þjóðarinnar nú takist á farsælan hátt að leysa þau vandamál sem nú blasa við. Einnig innil. kveðja til konu yðar.

Bjarnveig Bjarnadóttir

Magni Púdmundsson

Pósthólf 542.

Reykjavík.

18. okt. 1967.

Hr. Bjarni Benediktsson,
forsætisráðherra,
Háuhlíð 14, Rvk.

Þegar ég var á ferð í Kanada nú í sumar, hitti ég að máli Eric Stefanson, þingmann frá Selkirk, Man. Ræddum við góða stund og snæddum í Sambandsþinghúsinu, Ottawa. Hann lét þess þá getið, að hann hefði ferðast vestra bæði með forseta okkar og yður, en mælti síðan þessi orð: "Ef ég kem einhvern tíma til Íslands, langar mig til þess að tala við Bjarna." Bað hann mig að skila kveðju sinni til yðar.

E. t. v. ætti ég að bæta því við, að ég átti fund með nokkrum yfirmönnum í Dominion Bureau of Statistics og í Bank of Canada. Töldu þeir ekki von stórvægilegrar lægðar eða efnahagsörðugleika, nema þá um stundarsakir. Hins vegar voru athafnamenn, bankastjórar viðskiptabankanna o. fl. á annari skoðun, og gætti þar töluverðs uggs.

Því segi ég þetta, að nákvæmlega hið sama er uppi á teningnum hjá okkur. Forvígismenn peningamála eru vissir í sinni sök, en almenningur svartskýnn. Reynslan sker úr, hver hefir rétt fyrir sér.

Eg spurðist fyrir um erlenda fjárfest-

Magni Púðmundsson

Pósthólf 542.

- 2 -

Reykjavík.

ingu, sem hefir verið mikil og vaxandi, en þó ætíð réttlætt með viðloðandi atvinnuleysi. Nú er svo komið, að greiðslur úr landi, mestmegnis til USA, í formi vaxta og ágóða, eru orðnar slíkar, að atvinnuöryggi er ógnað. Efnahagskerfið þolir ekki að glata svo miklu fjármagni úr umferð. Þetta er afbrigði þess, sem Keynes kallaði hag-leka ("economic leakages") og taldi helztu örsök atvinnuleysis í iðnþróuðum löndum. (Annað dæmi hag-leka: sjóðsmyndun tryggingarféлага o. fl. stofnana.) Erlend fjárfesting, sem átti að lækna atvinnuleysi, er þarna að verða völd að því. Hefir þetta gefið öfugaöflum í Quebec og víðar byr undir vængi, eins og of vel er kunnugt.

Mér virðist viðreisnarstjórnin bregðast betur við í hallæri en góðæri. (Hún gleymdi að taka kúfinn af óvenjulegum gróða vegna aflabragða og erl. verðhækkana að undanfögnu.) Eru ráðagerðir hennar nú hóflegar og viturlegar. Hins vegar hefði reynzt auðveldar að tryggja fylgi verklyðsstéttarinnar, ef þessar liðl. 400 millj. kr. niðurgreiðslur hefðu verið teknar af kjöti eingöngu (fiskur er ekki síðri eggjahvítufæða), en mjólk - og helzt mjólkurafurðir - látnar óhreyfðar, a. m. k. um sinn.

Óska ég yður velfarnaðar í stjórn og raunar í smáu sem stóru.

Virðingarfyllst,

Magni Púðmundsson

1710 Flora Lane, Silver Spring, Maryland 20910

19 júní 1967

Kon Bjarni!

Fátt hefi gleðt mig eins
í langum tíma eins og að
þjotta að dikisatjórnin hafði
minnst 20 ára afmæli Marshall
Abbotsonna með því að gefa
50.000 dollara í Gjöld Thors,
og nú leið minnast hans
á þessum trögum þess hátt.
Eg fékk bréf frá Petri Strong
President, American Scandinavian
Foundation, þat gladdi hann
þjög mikil að þjotta þetta.

1710 Flora Lane, Silver Spring, Maryland 20910

Segi hann, metal annar
; bjólfinn: "You will be pleased
to know that on a per capita
basis this makes the Thrustons
Fund by far the most significant
of any we hold, which relate directly
toward a specific nation.

By your behalf as well as ourselves,
nothing gives me more pleasure
than to receive this great
gesture of confidence in us and
affection for your late husband.
Eg bit-þig að þara tókisgjörningu
Mina innilegustu þakki.
Eg þakka þú persónulega
þessu þínu velvilja og þau

1710 Flora Lane, Silver Spring, Maryland 20910

áhruga þess þess hefur
þyngt þessu máli.
Ég þakka þessu þessu þessu
allt gott í þessu gæf.
Ég vona að þessu allum
lífi vel og send þessu
kæran þessu.

Þessu þessu
Cecilia.

Mrs. Sigríður Peterson
of Mrs. S. Eggert Peterson

16 KEATS CRES. PIERREFONDS, QUE.

May 25, 1967.

Dr. Bjarni Benediktsson
Prime Minister of Iceland,
Reykjavik, Iceland.

Dear Dr. Benediktsson,

A man in your position must at times find strange things in unexpected places; and you are bound to get correspondence from strangers in a far off land. I am one of these.

Actually this letter came two and a half years too late. In January 1965, my cousin, Sigrúbjörn Eyfósd from Hay River, North West Territories, Canada, forwarded to me the large card you had sent him for Christmas 1964, and the biography of your father, the late Benedikt Sveinsson. My cousin

asked me ~~to~~ ² to write to you a letter of thanks for him, and told me to enjoy the biography. This I have done and I also shared it with my brothers and sister in Vancouver, B.C.

My parents were: Svanhildur Sigurbjörnsdóttir from Eyjafjörður, and Eggert Sigurgeirsson from Skagafjörður. My mother was very proud of being of the Illugastata ott. Her father Sigurbjörn was Sigurðsson - son of Kristján á Illugastötum. I hope this is right. I see by your father's biography that Kristján had twelve children - seven sons and five daughters. Three of the brothers sat at the same time in the parliament of Iceland, (Alþing). This had never happened before, and has occurred only once since. That in the case of three "Gautlandabrástur."

While I was very young, my mother used to tell me about her outstanding and brilliant relatives from "Illugastötum". I believe she thus fostered in me a great love of learning, and earnest respect for education.

My oldest brother, Sigurbjörn, was a self-educated man and acquired through the years a marvellous library of both Icelandic and English books. His health failed him about four years ago, and he was forced to sell his business and his beautiful home at Vogar, Manitoba. He is now in New Westminster, B.C. When he retired, I bought his library as I did not want it to go to strangers - I am

trying to keep it in³ the family. It is
are some rare Icelandic books,
I believe, such as "Isrágás" - Efta
Lögbok Íslendinga; Íslands
Árbækur, eftir Jón Espólin og
Pétur Gautur (Peer Gynt by Ibsen)
og margar fleiri gamlar bækur.

I am very interested in Peer
Gynt, and notice that it is
translated by Einar Benediktsson
- a loyal friend of your fathers. In
fact they could say of one another
as Mark Anthony said of Caesar:
"He was my friend, faithful and just
to me."

Einar Benediktsson must have
been a brilliant writer. The translation
is in poetry form, exquisitely done -
obviously by a master craftsman.
I enjoy his preface. He started the
work in 1888 and worked at it
at certain intervals - never quite
satisfied with what he had done.

Mrs. S. Eggert Peterson

16 KEATS CRES. PIERREFONDS, QUE.

until he had it finally published in 1901. Only thirty copies were published, and I am obviously owner of one of these. The translator felt that the average layman would not become an ardent buyer for the work; hence the publishing of thirty copies was more or less an experiment. How well Einar Benediktsson read man's mind! Even today many find it difficult to understand Ibsen's Symbolism - Few think of Peer Gynt as man in general, who has an upright body, but a grovelling soul - but how I enjoy the ending which shows the forgiveness of sin and the redeeming power of love!

The library is here in Montreal at the home of my older son Eggert.

hence I have had very ⁵ little time to browse in it, as I live now in Vancouver.

While my late husband and I were in the remote region of the Central Interior of British Columbia, at Burns Lake, I listened to you over the radio during the summer of 1964, as you enacted the landing of the first Icelanders at Gimli, Manitoba. You were greeted by the Mayor of the town, who was a woman. Then I saw your picture in *Lögberg - Heimkringla*, at the gathering held for you at Edmonton, Alberta, where you met my cousin Þigurhjóin Eyford. My brother David, and his wife Sesselja, also my sister Isudbjörg all met you at the Vancouver gathering.

When my parents left Iceland in 1906, I was a little over four years old. At 65, the years have taken their toll. However, I have made arrangements to go to Iceland very soon. Since 1930 I have tried to make several attempts to go to the land of my birth, but always something has happened. The saddest part of all was that two years ago my husband and I had an extensive itinerary of travel to Europe and Iceland all in order. Neither one of us had been too well, but we started out in August, but got just as far as Montreal, where we had to abandon our plans because of my ill health. On October 10, the same year, 1965, my husband died on duty from a heart attack. He was station agent for the Canadian National Railways, at Burns Lake, B. C., at the time. After his death I moved to Vancouver.

My attempt to go to Iceland would read something like a parallel to Henry Van Dyke's Story of the Fourth Wise Man. However, at long last it appears that I may be able to make it this time, if all goes well. I have reservation via "Loftleitir" from New York June 6, and will return June 27. I have written to my cousin Björn Björnsson in Reykjavik, and another cousin, Þóra Gardar Þorsteinsson at Hafnarfjörður.

I hope it may be my good fortune to see you - even for a brief interlude - during my stay in Iceland. I shall try to get in touch with you, although I know how extremely busy you are.

With best wishes

Most Sincerely,

Sigríður Petersen

17. 6. '67.

Gut blessi forsatisvát-
herrann í þessum heitvordesi.

Vinarkleddum.

Agúst Ólafsson

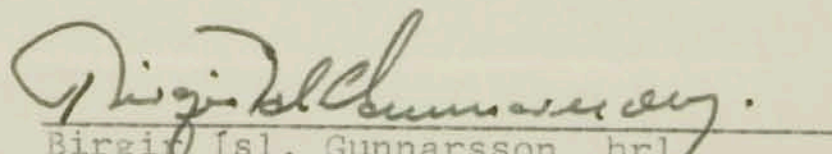
BIRGIR ÍSL. GUNNARSSON LÆKJARGÖTU 6 B - SÍMI 20628
— HÆSTARÉTTARLÖGMAÐUR —

REYKJAVÍK, 12. nóv. 1967.

Hr. forsætisráðherra
Bjarni Benediktsson
Stjórnarráðshúsinu
Lækjartorg.

Í framhaldi af samtali okkar á dögunum varðandi umsókn Þóris Einarssonar um prófessorsembætti við viðskiptadeild Háskóla Íslands, sendi ég hjálagt greinargerð, sem Þórir Einarsson hefur látið mér í té um umsækjendurnar. Væri mjög æskilegt, ef unnt væri að hafa einhver áhrif á Gylfa P. Gíslason í máli þessu, því að Þórir á allt gott skilið vegna óeigingjarna starfa sinna í þágu SUS og flokksins.

Virðingarfyllst

Birgir Ísl. Gunnarsson, hrl

Umsækjendur um Prófessorsembætti í viðskiptadeild H.Í.

Aðalkennslugrein á sviði rekstrarhagfræði.

Í beiðni deildarinnar um auglýsingu á embættinu, var tekið fram að prófessorinn ætti að kenna kostnaðarbókhald, framleiðsla- og sölufræði. Þessu var sleppt að beiðni G.P.G.

Haraldur Jóhannsson, lekturer í Kuala Lumpur, kemur ekki til greina, þar sem hann er einungis á sviði þjóðhagfræði.

Guðmundur Magnússon, f.1937, M.R. 1957. Talinn samvizkusamur námsmaður í M.R., sýndi enga pólitízka viðleiðni en sj.m. reiknuðu hann sínu megin. Faðir: Magnús J.Magnússon, vélstjóri, Laugarnesv. 34, R.

Stundaði nám við hagfræðideild Uppsalaháskóla að frádreginni stuttri námsdvöl í U.S.A. Licenciatpróf í hagfræði ca. 1963-64, með ritgerð um "framleiðslu við óviss skilyrði". Ritgerðin er á háu abstraktionsstigi, notar stærðfræðilega framsetningu, þ.e. svokallaða mikroteoriu, sem fjallar um fyrirtækið með tækjum þjóðhagfræðinnar, og er því ekki rekstrarhagfr. eða viðskiptafræði í þeim skilningi sem hérlandis er notaður, og G.P.G. mótaði meðan hann var við viðsk.fr.d.

Guðmundur vinnur nú að því að breyta licenciatritgerð sinni í doktorsritgerð og annast jafnframt aukakennarastarf í Uppsölum, kennir bók um umrædda mikroteoriu og aðra um opinbera fjármálastjórn (á sviði þjóðhagfr., sérsvið dr. Gísla Blöndal).

Talinn hefur af dómnefnd, en þyrfti að tileinka sér viðkomandi kennslugreinar, þar sem þær liggja ekki til grundvallar í námi hans.

Þórir Einarsson, f.1933, M.R. 1953. Viðskiptafr.H.Í. 1957 (13.43) Framhaldsnám við Hamborgarháskóla til ársbyrjunar 1961. Þátttaka í æfingum og seminörum um rekstrar- og þjóðhagfræðileg vandamál iðnaðar, einkum á vegum Instituts für Industrie- und Gewerbepolitik við Hamborgarháskóla, svo og sjálfstæð rannsóknarstörf: Gildi flutningatekja sem staðarvalsþáttar fyrir finnskan iðnað og byrjað á ritgerð um vandamál iðnvæðingar á Íslandi, til væntanlegs doktorsprófs og birtingar í bókaflökki um iðnvæðingu einstakra landa. Ekki lokið þegar honum bauðst heppilegt starf miðað við sérmenntun hans hjá Iðnaðarmálastofnun Íslands. Helztu rannsóknaverkefni síðan: Athuganir á stjórnun Sementsverksm.rík. Rannsókn á ákvæðisvinnukerfum og hagkvæmni aukinnar ákvæðisvinnu, rannsókn á atvinnuskiptingunni 1860 - 1960, rannsókn á áhrifum vinnutíma á hag atvinnurekstrar og launþega, rannsókn á aðferðum og aðstoð við samstarf og samruna fyrirtækja, rannsókn á þörf íslensks iðnaðar fyrir tækni- og sérfræðilega aðstoð, og fl. Kennsla í rekstrarhagfræði og stjórnun fyrirtækja í verkfræðideild H.Í. frá 1963. Kennsla í rekstrarhagfræði á vegum reglulegra verkstjórnarnámskeiða. Kennsla í kostnaðabókhaldi, arðsemisútreikningum og haglýsingu fyrir hagræðingarráðunauta. Talinn hefur af dómnefnd.

Kaupmannastíðin 18. júní
1964

Kæri bróttir,

Ég hefi alltaf verið að
samferðast um það hefur og bestu
að minnkandi ströminna og óvinsælt-
lega minnkandi eltroðnaða þar
að verulegan þátt í tapi loftslags
í Reykjavík og hefur þar sagt til
sins m. a. kröfnum tegundgerðarmisna.

Ég held að veltjórnari og
yfirvinnu á Launskólinum séu mjög
óánægdir með gjástandi
dular sími með skipta tölum og
veltjórnar munu járnvel hafa
samþykkt að segja nið þegar
væri samningur ~~þegar~~ ^{er} gerðanleigin
Þalla er gildi í havi.

Óánægjan er hvers mest vegna
takmarkana á tollþjálsum niðurla-
ngi þeirra og vegna strangar
tolltölulits. Þetta unnt er þarf
að taka eitthvert tillit til þess að
gjaldþvís hirtindi, þessara manna, þau
varu sama og hundruð prosent
heltun á þeim hluta kaupans sem
þeir tengja í gjaldþvís eru niðurla.

Litils san einstakis verði sem
Stendur.

Litlega yftri Hannibal's uppdráttur
þingmatar kamma þessi til meiri
óþess þess en alþýttu þess matus.

Þá alþýttubandulagsmenn yftri 10
tölur Hannibal, og hann hófi a. m. t.
5 met sér og gjöldum sér meðöldum.

7 sitasta þessi Frjálsar kjótar
niðri vera þess gjalds þess i
gott kamma.

Þá kem þessi i þessum júlí
og öllu þess þess.

Með bestu kveðjum

Þessi
Þessi

Talat við G. G.

Rituning til setts ákts, Reykjavík, 4. júní 1967.

lymiforun. *[Handwritten signature]*

Heiðraði vin :

Ég ætlaði að fá viðtal við þig í viðtaltíma þínum nú fyrir nokkrum dögum, en það biðu svo margir, að ég hafði ekki tíma til að biða.

Mig langar til að sækja um starf, sem auglýst var hjá borgarverkfræðingi nú á dögnum. Það er starf gjaldkera, sem jafnframt sér um innheimtu. - Ætlaði að biðja um meðmæli frá þér.

Undanfarin tæp þrjú ár hefi ég starfað hjá Sambandi ísl. samvinnufélaga, bæði sem gjaldkeri, bókarari og yfirleitt við öll skrifstofustörf þar í sambandi við frystihús sambandsins á Kirkjusandi hér í Reykjavík. Nú mun í ráði að leggja starfsemi þessa húss niður, e.t.v. í haust.

Ég gæti án efa fengið starf áfram í Sjávarafurðadeild SIS, en það yrði ekki eins sjálfstætt og það, sem ég hefi nú, og auk þess er ýmislegt, sem mér líkar ekki alls kosta þarna, enda þótt margt sé þarna ágætra samstarfsmanna. T.d. nú fyrir þessar kosningar og eins fyrir bæjarstjórnarkosningarnar í fyrra var gengið um með blöð á allar skrifstofur og skorað á starffólkið að rita nöfn sín sem meðmælendur fyrir lista Framsóknarflokksins.

Mér finnst þetta nokkuð langt gengið. Einnig fær maður póstsenda happdrættismiða frá flokknum fyrir hverjar kosningar.

Nú hefi ég alltaf verið fylgjandi Sjálfstæðisflokknum að málum, og er enn. Hef ekki látið ánetjast af neinu. En mér skilst, að lítil von sé til þess að fá nokkuð samilega launað starf þarna, nema gerast framsóknarmaður. Og það mundi ég aldrei ~~gæta~~ vinna til.

Ég veita, að þetta er óhentugur tími til að vera að ónáða þig. En ég er nú búinn að vera í reglunni í tvö og hálf ár og þess vegna held ég, að óhætt sé að mæla með mér. Mér lízt þannig á þetta starf sem þarna er auglýst, að það mundi geta hentað mér.

Vel má vera, að fyrirfram sé búið að ákveða í þetta starf eða yrði gert það fljótt, að ég kæmi ekki til greina, þar eð ég þarf þriggja mánaða uppsagnarfrest í mínu starfi.

Umsóknarfrestur um fyrrgreint starf er til 10. þ.m.

Ef þú seir þér fært þá gerðir þú mér mikinn greiða, ef þú sendir mér einhver meðmæli, sem ég gæti síðan sent með umsókninni.

Með beztu kveðjum og óskum um farsæl kosningaúrslit nk. sunnudag.

Þinn einl.

[Handwritten signature: Guðjón Kristjánsson]

Blönduósi 31.7.67.

Háttvirtu forsætisráðherra, Bjarni Benediktsson .-Góði herra.

Jeg var oft að ráðgera að hitta þú þúur aðmáli einhvern daginn, meðan jeg dvaldi í Reykjavík á dögnum, en það drógst úr hömlu.

Mig langaði svo til að bera fram fyrir þú þúur og leita úrlausnar x vandamáli, sem er mjer mikið áhyggjuefni.

Hvað verður um Háteig í framtíðinni?

Þetta fallega, tilkomumikla hús og heimili, eitt það merkasta í höfuðstaðnum.

Við, sem átt höfum þar heima, elskum það og virðum vegna húsbændanna, sem gerðu garðinn frægan: Halldórs og Ragnhildar.

Þetta fagra, þjóðlega heimili ætti að fá að halda sjer óbreytt til minningarum þau merku hjón um 40-50 ára skeið.

Einkennilegt, að höfuðstaðurinn á ekkert heimili, sem þannig er helgað merkiðmönnum, en Akureyri á þrjú: Matthís, Nonna, Davíðs.

Það er Rönku að þakka, að þetta hefur fengið að vera óbreytt þetta árið, Þökk sje henni! -Hún er nú væntanleg heim í ágúst, ásamt manni sínum. -Hún skrifar, að sig langi til að sýna honum heimilið, meðan það heldur sinum svip.

Og hana langar til að eiga það í framtíðinni .-En getur hún það, svo það fái að njóta sín sem fallegasta og þjóðlegasta heimili Reykjavíkur. -Jeg efastum það-

Verðið, segir Dúna, að verði 4½ milljón, og hún þurfi að fá sinn hlut, og endilegavill hún tvístra innbúinu. -Dúna segir, að Kleppur bjóði í hús hús. -Getum við, sem elskum þetta heimili, hugsað okkur hálfvita gangabur um sali í framtíðinni? - ekki

Nei, getur þetta hús og heimili orðið það fyrsta í sinni röð sem minjasafn Höfuðstaðarins, og Signe, sá góði andi heimilisins, safnvörður.

Heimilisiðnaður Íslands átti á Háteigi miðstöð og menningarstöð um tugi ára. -Þar var ullin tætt, kembtog spunnið, ofið og þrjónað, einnig skorið í trje aflist, höfð kvöldvaka. -Heimilisiðnaðinn langaði til að eiga þarna athvarf, en sá sjer engaleið að ráðast til atlögu.

Jeg sagði einhverntíma, hálf tíu gamni, við Halldór: "Það væri gaman að þetta hús yrði framvegis miðstöð heimilisins þar, eins og það var hjarnaum 30-40 ár"-Halldór tok þessu vel, hló við og sagði: "Já, nóg er plássíð, mætti nota kjallaran og háaloftið". Sá praktísku hliðina eins og vaxt æfinlega. Þetta er satt: Nóg fyrir heimilisins að hafa kjallaran og háaloftið. En halda hinu til menningar og mentunar.

Jeg legg málið fram fyrir yður, góði herra, til umhugsunar og athugasemjar. -
Með kærri þakklæti fyrir starf yðar fyrir land og fjóð.
I Guðsfríði?

Virðingarfyllt

Þorsteinn Þorsteinsson

577 67

Kari Bjarni,

ég sendi þér með þessum línunum rit kaupf. Borgf.
þar er að finna á bls. 33 atlygðsv. Bókmenntir,
þar sem samisunnunum áma nýju samisun-
nufelagi fararheilla.

Étt hið atlygðsverdasta rit þessi skrif, er sé
stadregnd, að þá fyrst fundskapast „samisunnum“
sít opinberlega rit samkeppisvengluu hér, þegar
þeir er rekin á sama grundvelli og þessa eigin
vengluu. Það sýnir afar vel fornéttuðatryggi þeirra,
samisunufelagaformid er einvörðunga fyrir þá.
þeir sem eru tilja um einokunaradstöðu og
telja saskilegt að búa rit algeran skort á sam-
keppni, eru ekki félagsþyggjumenn! (1.)

Þá er þá haldit fram að verit sé að skýfa
samisunntreyfingunum. Þetta er auðv. rangfarla, þá
þeir munu, sem rit eru í kaupf. Borg, voru áður
þó þessum höndum víska. munu einokavengluu og K.B.

(2)

þó steyta þeir hefðu að þeim, sem kynna að
 vilja ganga í hit nýja samvinnufélag (3) og
 hafa í beinum hötumum síð þá slopendur
 Samv. Borg, sem jafnframt eru í KB. En
 þar í rauninni hólað brottreiðri.

Útýfir ^{tekur} ~~tekur~~ þó í (4) þeirri klárislu að
 þeir sem selji mjólk verði að vera í KB og
 hlýta samþ. þess. Þetta er raunar alvarlegasta
 ógæmsin. Húin er byggð í þeirri rangsleitri
 og óvildvandis óþelri í viðskipta- og fram-
 leiðsluáttum, að framsökunarfélagin hefji algeran
 vinkarætt, undirbók og gæðpóllaðbrötu um
 afurðastu, sem hefur viðstoðingunum og gæðum
 bondum.

Þráðalök framsökunar í bondum eru fylgja
 í þó að þeir láta greiða mjólkina inn í
viðskiptareikning þeirra hjá kaupfélaginu.
 Verda bondum þó að ná andvirdium út,
 með þó að taka vörur í skóðum. Þeir fá

mjólkina eldi geydda í peningum etc í
 ávissum inn í bankareikning sinn, eins og
 gerð er hjá Mjólkurb. Flóamanna. Þeir eru
 selti í einstaknan verplunarátt. Viðskipta-
 hettir fyrir alda eru hér enn rit lýði,
 þ. e. "barten" ritst. Skiptast á vörum. Það
 þessu máli eru þarðun sripti þi, sem
meðta máli skipti um hæg þeirra, nefni-
 lega að geta leitað viðskipta, þar sem þar
 eru best. Þeir hefja ekki peninga og geta
 þi ekki keypt nauðsynjar sínar og rekstrar-
 vörur búanna, nema, þar sem þeir eru
 neyðin í viðskiptin. Eg spurði bróður þinn í Kalu-
 tungu sitt sinn á tvenju háu hefði helst
 hagnast. (Hann er efnatasti bóndinn hér) Hann
 svaraði líklast: "Í hagnæmum innkaupum?"

Enni þarf lengi að þenkja til þess að sjá, að
 þetta er rétt, blátt áfram af þi að þat er
 alveg sama tve nísklar teljur umen hefja,
 ef öllu er eytt ein aðgagn verða eugin efni
 til. Sparnaturinn er umbíslata gíðrar af-

komu, en honum verður ekki ríð komid
þar sem menn geta ekki leitað hagvænnu
kyrru.

Ljálphólit (5) um að KB. hafi verið þræg-
-vættur en hárdráðar gengur yfir, en hin
þerfeligasta jarstad. Samleiðingun er sí
að því 1970 dugdi líkkaunlegg bouda
skuldum ekki. Þá lét kaupfélagid fara
hinn á þó of tálka arnar vppi' vandit.
Þó Björnsson þó ótrúsigi að. Hann sagði
að ekki mætti skenda slofninu, þá veri
afkomu þessu.

Év endar þessi þokkalega ritunin á löloþ-
legri hötum. Samset þar sí skodun, sem ég
hef heldid frá þessu. Að hugsjónatal fram-
sóknar í samb. ríð samv. fél. eru með þá falsanir
of hræsni í íslensku pólitík. Hit samu er þá
að tilvist fram sóknar byggist á misnotkun
þessara samtaka of að fram sókn sjálf er
nanna eitth alþengur vengluarfilap - hagsmunu-
streitu sambók, sem blekkja sem vönnu tal
um hugsjónir. Aldri hef ég þessu skitit

er mi þú eftirgjafi, sem einur okkar sagði
 sitt sinn við mig í gamla - og fylgdi þó
 auglýðlega djúphygga og mannfelling - að
 þat væri í sjálfu sér ekki skodunaratriði
 að vera framóttuarmatur, heldur innreks-
 spurumál. Nokkur samleitun er óvætt í
 þú fölgjann.

Þú roður hvað þú gerir við þetta. Ef A. v.
 væri rétt að minnast í þetta; Rok. bréfi.
 Líka komi til gessna að biðja Ól. Bj. að rita
 um þetta. Eg er ^{semmil} of nálægur þessu til þess
 að geta skrifað nógum objectívol um milit-
 a. m. k. eum sem komid er.

Blessaður alltaf

Þinn

Þgeir

P.S. Samv. f. Borg lafir.
 þat eru ótrúlega margir
 erfitt bítan í samb. við
 rekstur þess.

Borgarnesi 20/6 '67

Kæri Bjarnsi,

Þannig vill til að sjálfundin standa
frán á miðvikudag, daginn sem flokks-
ráðfundurinn á að vera. Vonandi kemst
ég þangað, en ef þú verður ekki út
komið, hugdist ég senda þér nokkran líkur.

Ég ætla að koma til þín við heitungsleika þína
og rota við þig og gefni þú að minnast á
hema nokkum atviti, sem mér og míngum
öðrum Sjálfst. eru óþarfa í tungu.

Fyrst er það, að edlilegt vindst að reyna
til þrautar að gera breytingu á skipulingu
ráðuneyta milli flokkanna. Ég veit að vitan að
flestin taka um þetta við þig og þykist sjá
að kratan sé mjög óþess að samþ.
breytingu. Ég benti á það við báðar fjór.
Sjónvarpsfundunir, að menntamálin eru senn-

lega einna þingarnefni málaflókunnar, pólitískt séit,
vegna þess að meðferð þeirra mála snertir svo að segja
líklegt einasta heimili í landinu. Stofnmannshöfðingur
er og mikill og góð aðsláta til þess að fá máta
menn til samdarfs og studnings við góð mál
og niðungar. Þetta þekkir þú allt betur en ég.

En þyngur krata á þú að láta þetta ráttunefni,
þyngist ekki á samgírni. Þú hefur farið með
menntamál samfelld síðan 1956. Sjálfstjórnsmenn
hefu hinsv. orðið að fara með þá málaflókka,
sem mest ábyrgð fylgir.

Félagsmálin, húsnæðsm. eru líka misal og varri
þyngur að þú þar, af menntamálin fengjust ekki.
En svo er annað. Menntamálarur. Þú bati með
fræðslunot og menningarmál, p.-t. sifni, úthvarpit
þyngur oft. Þú hefur til mála sem meðal-
vegur að skipta þessum málafl., eins og þú
er að gera iðja annarsstadar.²

Og í framhaldi af þú. En ekki rétt að hefur
þú gangskör að þú, sem búið var að ákv.
1954 og 1955, að underskatta og setja nið

lög um Stjórnarráðið. Þri maust það, að þið
Ólafur álluð fkr. að þi ad skipa nefnd, sem
gíðar Jonsson, Hjalmar Vilh. og íp áttum sat. i, til
þess ad gera drög ad nýjum lögum. Vinster
stjórnin satupa (fyri óegjiam B.Th.), lit verða
eitt sitt fyresta verk ad setja þi nefnd af og
setja adra, sem i vörn Kristján Tuslaciús, Baldur M.,
og Jónatan. Hin hefur við adrei skilad áli,ti,
eunda topast til þess áttast, svo sem val nefndar-
mannu bardi til.

Eftir ad hafa starfat sem emb. matun i
norr 16 ár og lengst af leikið þatt i pólitik,
tel íp það einu alvarlepaste gallan i mi-
veranti aduinstrotatjóskenfi, ad andstodingar
valdhefanna geti selid i háum stotum og
~~topristbeletat~~ leyst og hóst, saboterað framkvæmd
slefu þeirra. Þannig er raunar þynnt út hit
lidradislega vald, sem rikisstjórninni hefur verið
fengid af þjatinu. Ég segi þei sath. Raitherrannir

hafa samantega ekki aðstæður til þess að fylgjast
með öllu, einhvern ekki þú smasta, en það eru
ekki síður smá hlutirnir, sem gilda gagnvart
fólkinu. Þú ert eini ráðherra, sem hefur reynt
að verjast slíkum sökum, með þú ^{m.a.} hafa þú
úð hlið trúnaðarmenn, sem hafa gelað hindrað
að einhv. marki, slíka starfsemi.

Eg geti nefnt þú gómal og ný dæmi. En það þarf ekki.
Þú þatt þú vent um, ef þú e. h. tuma spyrðin
Frjólft um póstráttarann í Borgarveru, sem
reistari að taka á milli starfsmanni, sem rhl.
þaði sett til starfa — og komst upp með slíkt.

Þaða skapalaus hlutdrögn: „dýranu“. Vega-
malabjóri er ótrúlega hárdrögnur fram-
sóknarmáður. Allir þetta rafhórn af. Ég ált
að ekki þarf að selja þessa menn af. Sjá bara sér-
slaka trúnaðarmenn, sem ~~þetta~~ fylgjast með
og gera hlífur um íhlutum ráðherra, þegar
þess er þú. — Þjótin hefur falid okkur að fara
með þessi mál. Látum okkur þú gera það og vertu
þú þú af okkur verkum.

Fyrirgefðu þetta, ef kemur til þín þegar
vel stendur á og laugar að rota úr þú.

Þessu þú þú einhv. þú